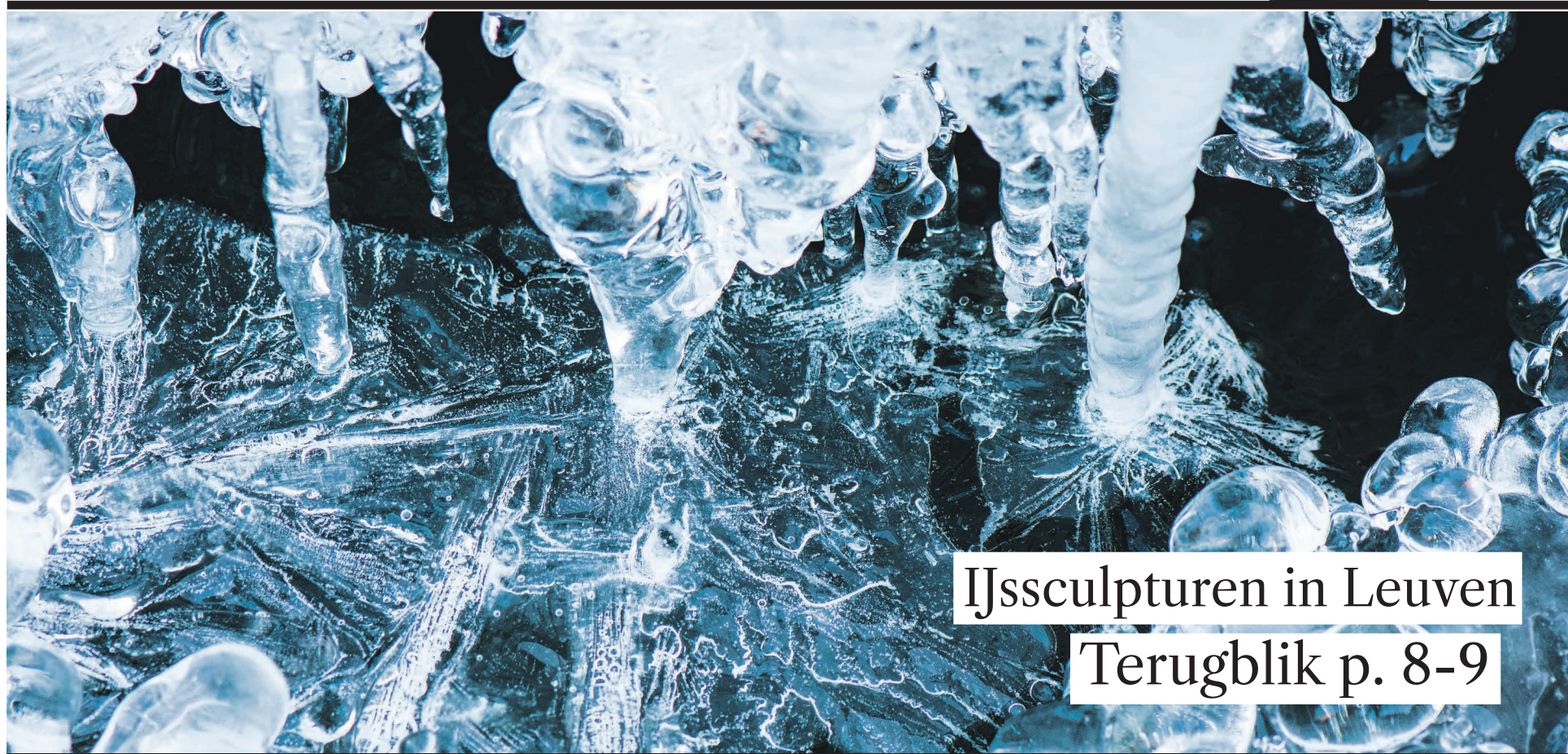

Navraag
Leen Dendievel

Ijssculpturen in Leuven
Terugblik p. 8-9

Velo ziet fietsdeelplan N-VA niet zitten N-VA kort door de bocht met 'Vlò'

De Leuvense oppositiepartij N-VA lanceert een voorstel voor fietsdelen in de studentenstad. Het 'catchy logo' is klaar, maar het financiële plaatje en de haalbaarheid zijn onduidelijk.

Tekst Brecht Castel

Op 20 januari lanceerde N-VA haar voorstel voor een fietsdeelsysteem in Leuven. Kandidaat-burgemeester Lorin Parys fietste voor de lens van de persfotografen om het logo van 'Vlò, de slimste fiets van ons allemaal' voor te stellen. 'Aan dit idee is een jaar werk vooraf gegaan. De huidige bestuursploeg vond fietsdelen te duur voor Leuven. Maar met Vlò kunnen Leuvenaars en studenten wel meer fietsen in hun stad met minder fietsen die in de weg staan', zegt Parys.

Het zou gaan om een fietsdeelsysteem waarbij geen gebruik wordt gemaakt van vaste standplaatsen - zoals in Gent, Brussel en Antwerpen - maar waarbij je je fiets kan achterlaten waar je wil. Door een systeem van gps-trackers, zou de uitbater toch weten waar de fietsen zich bevinden. Het systeem moet nog ontwikkeld worden en daarvoor kijkt N-VA naar de Leuvense start-up 'Where is my bike'.

De dag na de lancering werd het voorstel gretig opgepikt door de regionale pers. Op de site madeinvlaamsbrabant.

N-VA gaat er, zonder onderzoek, van uit dat 10% van de studenten het fietsdeelsysteem zal gebruiken

be lijkt het zelfs alsof het project er sowieso zal komen. Parys tweette de artikels die verschenen op de regionale pagina's van *De Standaard* en *Het Nieuwsblad*. Dat echter zonder erbij te vermelden dat in dat laatste artikel een aantal duidelijke fouten staan.

Zelfbedruipend?

Zo wordt gesteld dat Kristof Polfliet, initiatiefnemer van 'Vlò' en bestuurslid van N-VA Leuven, een 'zelfbedruipend businessplan' klaar heeft. Polfliet, die betrokken was bij de oprichting van Blue Bike, ontkent dit echter zelf: 'Het project is voorgesteld als een concept, waarin de financiële hefboomen worden blootgelegd, ik kan natuurlijk geen verantwoording afleggen in de plaats van een journalist die schrijft over een businessplan.'

In de persmededeling van de N-VA zelf zegt Polfliet: 'Met een jaarabonnement van 10 euro en 50 cent per gebruik, kunnen we zelfs zonder sponsoring, al een sluitend systeem laten draaien in Leuven.' Op de persconferentie viel meermaals het woord 'budgetneutraal'.

Polfliet geeft in gesprek met *Veto* toe dat zijn berekeningen hiervoor deels gebeurd zijn 'met de natte vinger'. Zo gaat hij er, zonder enig onderzoek, van uit dat 10% van de studenten het fietsdeelsysteem zal gebruiken.

Ook maakt hij de assumptie dat het half miljoen euro dat Leuven jaarlijks besteedt aan het verwijderen van achtergelaten fietsen, zogenaamde weesfietsen, kan geïnvesteerd worden in Vlò.

Zelfs als het fietsdeelsysteem zou aanslaan, is het maar de vraag of het probleem van de weesfietsen meteen van de baan is en lijkt het dus verkeerd om die middelen zomaar te voorzien

'In een fietsstad als Leuven zijn 3.000 fietsen voor een deelsysteem veel te weinig om performant te maken'

CARL DEVLIES (CD&V)
SCHEPEN VAN RUIMTELIJKE ORDENING

voor het fietsdeelplan. Verder moet het inperken van de buspas voor studenten geld vrijmaken.

De financiële kant van het voorstel hangt aaneen van dergelijke aannames die niet op onderzoek gebaseerd zijn. Het is dan ook onmogelijk hierover een zinnig woord te zeggen en ongegrond om te beweren dat de abonnementskost 10 euro zou zijn en dat het zou werken zonder sponsoring.

Een klassiek fietsdeelsysteem heeft als jaarlijkse exploitatiekost 1,5 miljoen euro per 750 fietsen. Polfliet maakt zich sterk dat zijn systeem goedkoper en budgetneutraal zal zijn. Hij mikt op 3.000 deelfietsen in een eerste stadium.

Schepen van financiën en ruimtelijke ordening Carl Devlies (CD&V) reageert: 'In een fietsstad als Leuven zijn 3.000 fietsen voor een deelsysteem veel te weinig om dat performant te maken. Onze specialisten zeggen dat je minimaal met 10.000 fietsen moet beginnen.'

Lees verder op pagina 10.

'Mondelinge examens zijn de minst betrouwbare examenvorm'

Na het voorstel om examens 'blind' te beoordelen is het misschien tijd om mondelinge examens onder de loep te nemen, vindt Winibert Segers (KU Leuven).

De professor Vertaalevaluatie aan de KU Leuven vindt een mondeling examen de minst betrouwbare examenvorm. 'Mondelinge examens hebben een groot validiteitsprobleem', zegt Segers. 'Dat betekent dat het examen niet meet wat het pretendeert te meten. Bij een mondelinge overhoring spelen bijvoorbeeld de taalvaardigheid en stress even hard mee als feitelijke kennis.'

Dat brengt natuurlijk problemen met zich mee. 'Een student die verbaal vaardiger is, kan op die manier hogere punten halen dan een bedeesder iemand die de leerstof beter kent', concludeert Segers. 'En dan spreek ik nog niet over de manier van binnenkomen in het examenlokaal, de kledij en zelfs de stem van de student. Dat zijn allemaal zaken die het oordeel van de examinerator beïnvloeden.' (sg en mt)

Lees verder op pagina 3.

Arthousecinema herleeft (p. 12)

Universitaire post-truth

EDITORIAAL

Eens in de zoveel tijd moeten we in Vlaanderen onze kneutigheid op onderwijsvlak aan onszelf bevestigen. Net vóór de discussie over de non-hervorming van het secundair onderwijs midden januari oplaaid, stelden enkele onderzoekers aan de KU Leuven voor om voortaan schriftelijke examens 'blind' te verbeteren.

Al decennia wordt namelijk onderzoek gedaan naar de rol van een naam bij het verbeteren van examens. De nadelige neveneffecten zijn niet min: vooroordelen over gender, afkomst of huidskleur scheppen verwachtingen bij evaluatoren die de eindafrekening beïnvloeden. Al jaren is dit stevig gedocumenteerd en onderzocht. In het buitenland is 'blind grading' dan ook niet langer een curiositeit: geen zaligmakende uitschakeling van vooroordelen, wel een stap in de richting van een faire beoordeling.

Behalve in Vlaanderen natuurlijk. De laatste tijd wordt in het Trumptijdperk veel geleuterd over post-truth en de dedain voor wetenschappelijk onderzoek. Daarbij worden regelmatig dezelfde protagonisten met de vinger gewezen; dat hetzelfde proces zich in dit Vlaanderenlandje en zelfs aan deze universiteit voltrekt, wordt onbegrijpelijk genegeerd.

Zo ook de commentaar van onze eigenste rector Rik Torfs op het voorstel tot blind grading. Van tweets als 'Studenten zijn geen anonieme mensen' tot 'zelfs als je examens anonimiseert zijn er andere subjectieve aspecten die zullen meespelen'. Correct, dat wel. Volledig naast de kwestie, dat ook.

Volg even mee: de rector van de KU Leuven stelt voor om enkele aantoonbare, significante vooroordelen niet weg te nemen omdat... niet alle vooroordelen zullen verdwenen zijn! Nu kan ik mij niet van de indruk ontdoen dat dit een mooie drogrede is die bovendien langdurig wetenschappelijk onderzoek volstrekt negeert.

Dat blind grading een hulpmiddel kan zijn in de democratisering van het onderwijs, lijkt de rector niet te deren. Want we doen het toch zo goed met pakweg allochtone minderheden, hè?

In deze krant (zie voorpagina) pleit professor Winibert Segers (KU Leuven) ervoor om de praktijk van mondelinge examens serieus te herbejken. Het behoeft geen tekening dat de rol van vooroordelen en allerlei (onbewuste) factoren nog veel groter is bij mondeling dan bij schriftelijk.

Je hebt ook geen universitaire opleiding nodig om te voorspellen dat dit voorstel, na een lange lijdensweg van bij de haren getrokken opinie-stukken en tweets als 'Mondelinge examens afschaffen? Ware kennis wordt verspreid via het gesproken woord', een langzame dood zal sterven. Zo gaat dat, hier in Vlaanderen.

Simon Grymonprez

Hoofdredacteur. Het editoriaal bevat een mening die gedragen wordt door de redactie.

Van twintig naar zestien

Vanaf vandaag telt Veto zestien pagina's in plaats van twintig. Die beslissing werd door de redactievergadering van deze krant in december gemaakt.

Waarom? In een tijd waarin studenten hun nieuws voornamelijk van het internet halen, papieren kranten bij bosjes sneuvelen en de journalistiek in de ban is van De Grote Digitale Transformatie, kan Veto niet achterblijven. Daarom verschuiven uw vier pagina's studentennieuws gewoon naar onze site.

Dat is een positieve keuze: de vintage papier-liefhebbers ten spijt, biedt online journalistiek heel wat mogelijkheden die de papieren versie niet biedt. En belangrijker: het internet is oneindig, zoals een bekend aforisme binnen Veto luidt.

Waar deze beslissing uiteindelijk toe leidt, is ons onbekend. Verdwijnt Veto op termijn op papier? Hoe dan ook, papieren liefhebbers kunnen voorlopig nog elke week terecht bij onze krant, *digital natives* zijn altijd welkom op veto.be.

Ondertussen willen we ook (iets) minder artikelen maken om langer en beter aan onze artikelen te werken. De journalistiek ligt vandaag (al dan niet terecht) stevig onder vuur. Het is aan ons om de kwaliteitseisen hoog te houden en ze ook in te lossen. Door minder meer, eigenlijk. Oordeelt u vooral zelf!

Simon Grymonprez

Hoofdredacteur. Het editoriaal bevat een mening die gedragen wordt door de redactie.

SPLINTER

#TrumpIsNotMyPresident

Nee, dit is niet de zoveelste klaagzang over de Amerikaanse president. Deze splinter heeft zelfs bitter weinig met 'The Donald' te maken. Indirect misschien wel, maar daar heeft hij deze keer geen schuld aan. De titel dient enkel om de aandacht te trekken. Zo gaat het namelijk in de consumptie van het nieuws.

Want dat is wat er in de huidige maatschappij gedaan wordt met nieuws, we lezen het niet meer, we 'consumeren' het. Zoals we onze favoriete frisdrank kiezen naargelang onze smaakpapillen, selecteren we ook de politiek gekleurde nieuwsbladen die onze bestaande ideeën versterken, of toch op zijn minst bevestigen.

Deels is dat de schuld van de nieuwsbrenners zelf. In de huidige verstikkend competitieve maatschappij is het vechten voor een plaatsje op de digitale bladwijzers van de consument. Dat ze daarbij kiezen voor onderwerpen die veel gelezen worden, maar interessante onderwerpen – die meer niche zijn en daardoor minder gelezen zullen worden – links laten liggen is vanuit een economisch standpunt gewoon logisch.

De hoeveelheid non-nieuws die hierdoor gecreëerd wordt is echter niet meer bij te houden en de doemdenker in mij ziet in de nabije toekomst al een journaal voor zich waarin we snel overlopen welke landen getroffen worden door een moslimban om daarna een uitgebreid verslag te krijgen over hoeveel gekke bekken de Amerikaanse president getrokken heeft bij zijn laatste toespraak en wat dat zegt over hem als persoon – al dan niet aan de hand van een horoscoop (Tweelingen zijn trouwens flexibel en communicatief sterk. Nou).

Alle blaam bij de nieuwslezers leggen is echter een stap te ver. De digitalisering van de wereld heeft voor een (r)evolutie gezorgd waardoor nieuws nog meer een product is geworden, waarvoor je trouwens moet betalen. En de slimme koper wil graag het goedkoopste product. Als het daardoor wat aan kwaliteit inboet, dan zij het maar zo.

Nieuws kan je echter niet behandelen als een diepvriespizza.

Als student is het gemakkelijk en goedkoop om zo'n diepvriespizzaatje in de oven te knallen en 10 minuutjes Tinder af te schuimen. Alleen denkt je maag niet na over de huidige vluchtelingenproblematiek of hoe de Brexit de Europese economie zal beïnvloeden. Dat moeten onze grijze cellen wel. En vergeef het mij als ik van een student verwacht dat hij zich informeert over wat er in de wereld omgaat. Dat hij zijn smaakpatroon wil uitbreiden en niet telkens dezelfde fast food wil herkauwen.

Ik ga geen *guilty pleasure*-ban inroepen (als zelfs de Amerikaanse president die autoriteit niet heeft, waar zou ik die dan vandaan halen?). Lees voor mijn part elk artikel getiteld 'Kinderen mochten geen huisdieren van hun ouders - Tot deze Kerst' (wat volgt zal je immers vertederen!). Maar laat dat alsjeblieft niet de enige pagina's zijn die je leest op een nieuwssite.

Doe eens zot en onderzoek de huidige toestand in Zimbabwe onder Mugabe. Debatteer met je vrienden over de doodstraf. Bekijk een documentaire. Eet een deftige pizza in een Italiaans restaurant. Of, om een leuze van een universiteit te parafaseren: durf godverdomme denken.

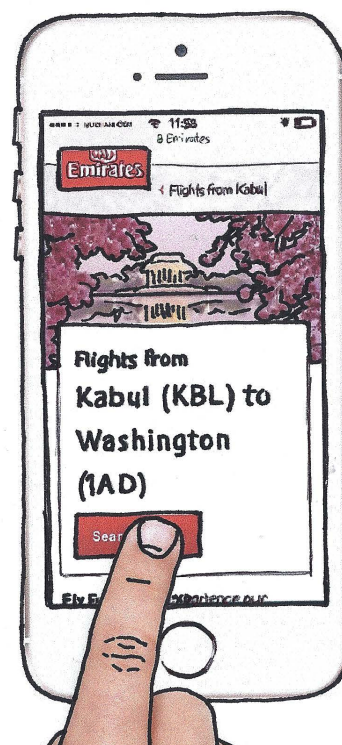
Jan Costers

De Splinter bevat de mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

VOORKOM TELEURSTELLINGEN...

... BOEK OP TIJD

Dinsdag. KU Leuven reikt vier eredoctoraten uit

Dinsdag. Recensie: Het nieuwstedelijk speelt 'Groupe Diane'

Woensdag. Peter Verlinden over Ethiopië

Vergeet blind grading, mondelinge examens zijn het echte probleem

(vervolg voorpagina)

Tekst Mika Tuyaerts en Simon Grymonprez

Beeld Martijn Stoop

De problematische validiteit en bias-factoren bij mondelinge examens zijn natuurlijk niets nieuws. Opvallend is evenwel dat in Vlaanderen, zeker aan de KU Leuven, de praktijk van mondelinge examens graag en veelvuldig gehanteerd wordt, terwijl in het buitenland en vooral in de Angelsaksische wereld mondeling examineren met veel wantrouwen wordt bekeken.

De problemen zijn legio: sociologische (arm-rijk) en cultuurverschillen spelen een grote rol in wat wetenschappers de 'oral performance' noemen. De (onbewuste) vooroordelen zijn gekend: zowel van de kant van de student als van de examiner, die een grote rol speelt in het mondelinge examen. De hoeveelheid 'hulp' die de examiner geeft is zo cruciaal. Deze is vaak erg verschillend en zo (nogmaals: onbewust) een factor die het uiteindelijke resultaat beïnvloedt. Wie ooit mondelinge examens heeft afgelegd, weet dat de examiner bijvoorbeeld bij de ene student meer geduld opbrengt dan bij de andere.

Daarbovenop speelt bij traditionele mondelinge examens het niveau-verschil in vragen een grote rol. Studies wijzen ook uit dat discriminatie ten opzichte van minderheden een rol kan spelen, al is dat contextgebonden. In bepaalde gevallen geldt hetzelfde voor vrouwelijke studenten, zoals wanneer sprake is van de 'halo- of horn-bias', cognitieve vooroordelen die door de aan- of afwezigheid van een bepaalde kwaliteit de aan- of afwezigheid van andere kwaliteiten of kenmerken suggereert. In bepaalde studies worden vrouwelijke studentes zo benadeeld als het gaat om wetenschappelijke onderwerpen, zoals bijvoorbeeld chemie.

Altijd subjectief

Het afschaffen van mondelinge examens is uiteraard niet zaligmakend. Katrien Struyven, hoofddocent Educatiewetenschappen aan de Vrije Universiteit Brussel: 'Je moet je inderdaad afvragen of je bij een mondeling examen faalangst of kennis meet. Het is natuurlijk de bedoeling van mijn vakgebied om meetfouten zo klein mogelijk te houden.'

'Anderzijds begrijp ik dat sommige proffen een mondeling examen willen houden, het laat immers toe om dieper in te gaan op antwoorden van studenten. Het kan zelfs dat kennis uiten onder - soms stressvolle - situaties een competentie is die belangrijk geacht wordt', vindt Struyven. 'Studenten zullen het waarschijnlijk ook in hun latere leven moeten kunnen.'

'Onder stress kennis uiten is een belangrijke competentie'

KATRIEN STRUYVEN, VUB

Bestaat er dan al zoiets als een ideale examenvorm? Segers ziet de oplossing vooral bij de examinatoren: 'Lesgever en beoordelaar zijn voor mij twee verschillende rollen. Beide rollen zouden idealiter door twee verschillende personen moeten worden ingevuld. Als dat niet gebeurt, ontstaan er betrouwbaarheids- en validiteitsproblemen en zal de evaluatie altijd subjectief zijn.'

Struyven heeft bedenkingen. 'Als je ten gronde over het concept evaluatie nadenkt, zal daar altijd een vorm van sub-

jectiviteit in zitten. Immers, elke lesgever kan niet zomaar 'vervangen' worden door een beoordelaar. Bij examens die vooral draaien rond eenvoudige beheersing van inhouden die elke expert in het domein heeft, kan zoiets makkelijk. Bij specialisatie en complexe beheersing van inhouden en competenties is zoiets veel moeilijker en is het deskundige oordeel van de expert belangrijk. Lesgeven en evaluatie zijn dan inherent verbonden.'

'Laat schriftelijke examens op een computer maken'

Op 2 januari publiceerden Els Vandensande, Johan Lievens en Andy Ihys van de KU Leuven een opiniestuk in *De Standaard* met de stelling: maak examens anoniem om zo vooroordelen bij het verbeteren te voorkomen. Ondanks dat de praktijk van 'blind grading' in het buitenland op regelmatige basis voorkomt, noemde *De Standaard* het voorstel 'opvallend'.

Rector Rik Torfs was geen voorstander. 'Studenten zijn geen anonieme mensen', liet de rector weten. Torfs heeft vertrouwen in de docenten en wijst erop dat de meerderheid van de examens mondeling gebeurt, tekende persagentschap Belga op. Aan ROB-tv verklaarde Torfs zijn positie: 'Zelfs als je examens anonimiseert zijn er andere subjectieve aspecten die zullen meespelen; het handschrift en de leesbaarheid ervan of de al dan niet wat krukkige taalbeheersing bij sommigen. Taalachterstand schemert altijd door bij examens, dus dat los je daardoor ook niet op. Ik zou eerlijk gezegd gewoon eerder open kaart spelen.'

Naam creëert verwachting

Winibert Segers, professor aan de KU Leuven, doet al jaren onderzoek naar de problematiek van betrouwbaarheid van toetsen. 'Ik ben verrast door de discussie', laat Segers weten. 'Die problematiek is helemaal niets nieuw. Toetskundig probeer je elke vorm van 'bias', vertekening, te vermijden. Een van de vormen van bias is de naam. Dat is al zeer grondig bestudeerd.'

'Je ziet dat de naam al bij de evaluator een bepaalde indruk opwekt en dat die indruk het eindoordeel beïnvloedt', vervolgt Segers. 'Die 'blind grading' is dus eigenlijk evident en een uitstekend idee. In Frankrijk is het bijvoorbeeld absoluut gebruikelijk.'

'En zoiets gebeurt niet noodzakelijk bewust', vult Segers aan. 'Je moet er immers altijd van uitgaan dat een evaluator eerlijk probeert te beoordelen.'

Studies die uitwijzen dat niet-geanonimiseerd examineren onderhevig is aan vooroordelen over gender (zoals vrouwelijke studenten die lagere punten krijgen bij het schrijven over chemie), huidskleur (zwarte studenten die in bepaalde contexten lagere scores krijgen dan witte studenten) of zelfs vrij willekeurige vooroordelen (zoals studenten met een 'aantrekkelijke' of veelvoorkomende naam die hogere punten krijgen dan studenten met met een zeldzame of 'niet-aantrekkelijke' naam), zijn er te over. Een Zweedse studie uit 2014 toonde bijvoorbeeld aan dat studenten met een vreemde naam 10% minder scoren dan hun klasgenoten met een Zweeds-klinkende naam. Belangrijk is dat dit om een contextgebonden studie gaat en dus is voorzichtigheid geboden bij de interpretatie. Toch is de bias duidelijk waar te nemen.

Nachtrust als factor

'Er zijn natuurlijk nog bias-factoren buiten de naam', licht Segers toe, 'handschrift is er zo één

van. Eigenlijk zou zoiets als een mooi handschrift totaal geen rol mogen spelen. Je zou dat kunnen uitschakelen door bijvoorbeeld examens op computers te laten maken.'

Segers heeft evenwel weinig begrip voor Torfs' kritiek dat 'blind grading' dergelijke vooroordelen niet wegneemt. 'Dat is natuurlijk geen argument tegen het anoniem beoordelen van examens an sich. Je moet proberen zoveel mogelijk storende factoren bij het afnemen van een toets uit te schakelen.'

Toch kan Torfs' argument op enige sympathie rekenen van Katrien Struyven, hoofddocent Educatiewetenschappen aan de Vrije Universiteit Brussel. 'Blind grading werkt inderdaad 'maar' op een klein stukje van wat de kwaliteit van de beoordeling uitmaakt. Het neemt het vooroordeel over een naam weg, maar er zijn zoveel andere factoren die een resultaat mee beïnvloeden.'

Dat kan gaan van de examenlocatie tot de nachtrust van de student, die maken dat je mogelijk niet meet wat je wenst te meten. Een kwaliteitsvolle beoordeling omvat dus een veelheid aan factoren die te maken hebben met 'meten', maar die ook te maken hebben met leren, zoals het beklijvend karakter van kennis in de opleiding van studenten. Deze 'leervraagstukken' zijn minstens even interessant om de kwaliteit van evaluatie te garanderen in een opleiding.'

Segers vindt *tout court* dat we te weinig bezig zijn met de betrouwbaarheid en validiteit van examens. 'Wij lopen hier achter in Vlaanderen. Dat is een algemeen probleem: er zou

echt veel meer aandacht moeten gaan naar het aspect van toetskunde. Zo is een mondeling examen, een examenvorm die hier vaak voorkomt, vaak de minst geschikte, minst betrouwbare examenvorm van allemaal.' (zie artikel voorpagina).

Blind grading als vehikel voor de democratisering van het onderwijs? 'Blind grading en de thematiek worden mee geïnspireerd door het feit dat jongeren uit sociaal moeilijkere situaties het minder doen in onderwijs,' legt Struyven uit. 'Zoiets louter wijten aan intelligentie kan natuurlijk niet. Onderzoek heeft aangetoond dat er dingen spelen in de context die te maken hebben met verwachtingen van leerlingen. Met blind grading probeer je die context wat uit te schakelen.'

De studentenraad van de KU Leuven bevraagt momenteel de mogelijkheden van blind grading. 'We wachten de resultaten van onze examenenquête af', stelt Stura-voorzitter Marie Vanwingh. 'Daarin peilden we naar de ideeën van de studenten over dit onderwerp. Die bespreken we op de algemene vergadering van 3 maart. Dan zullen we met een officieel standpunt komen.'

Over mondelinge examens is Vanwingh wel formeel. Stura wil deze vorm niet laten vallen. 'Studenten hebben immers nooit geklaagd over deze examenvorm. Hoe dan ook pleiten wij voor een diversiteit aan examenvormen waarbij de vorm goed aansluit bij de inhoud van wat bevroegd wordt.' (mt en sg)

West-Vlaamse expansie van de KU Leuven zet zich voort

Nieuw studiecentrum KU Leuven in Brugge

Vorige week opende de KU Leuven een nieuw gebouw in hartje Brugge. Het historisch waardevolle Hof Bladelin doet dienst als studie- en congrescentrum.

Tekst Simon Grymonprez
Beeld Olivier Matthys

De plechtige opening ging gepaard met enkele lezingen en orgelmuziek.

Het gaat om het stadspaleis 'Hof Bladelin', dat sinds 1819 gebruikt wordt door de Congregatie van Onze-Lieve-Vrouw Hemelvaart, ondertussen opgegaan in de Congregatie van de Zusters van Onze-Lieve-Vrouw van Zeven Weeën. De resterende zusters zochten een nieuwe bestemming voor het gebouw. Via persoonlijke contacten kwam men bij de KU Leuven uit, die het pand volledig gratis kon verkrijgen.

Het Hof Bladelin blijft zijn vroegere functies vervullen en doet voortaan ook dienst als studie- en congrescentrum. De KU Leuven noemt het pand 'een mooie aanvulling van de Leuvense aanwezigheid in West-Vlaanderen.' Iedereen verbonden aan de KU Leuven kan Campus Hof Bladelin boeken voor congressen en studiedagen.

Was er nood aan een dergelijk congrescentrum in West-Vlaanderen? 'Niet direct een nood,

wel een opportuniteit', laat Marc Depaepe, vice-rector van de Kulak, weten. 'Wie al eens in het gebouw geweest is, weet waarover ik spreek.'

Jos Vaesen, directeur-generaal van de Rectorale Diensten, sprak eerder vol lof over Hof Bladelin in Campuskrant: 'Het is

een schitterend pand, dat is meteen duidelijk. Het is vrij groot, ongeveer een halve hectare, wat in het centrum van Brugge niet min is.'

Opmerkelijk: Hof Bladelin bezit vier monumentale schilderijen van de Itali-

aanse kunstschilder Giulio Romano, naar fresco's van Rafaël: de slag op de Milviusbrug, de droom van Constantijn, de doop van Constantijn, en de brandende stad. De doeken worden nu onderzocht en gerestaureerd. Hof Bladelin is zowel bouwkundig erfgoed als beschermd monument.

Hof Bladelin is naast een gloednieuw campusgebouw in Brugge een tweede prominente aanwezigheid van de KU Leuven in Brugge.

'Met die derde site zijn we nu echt thuis in West-Vlaanderen', concludeert Depaepe op Twitter. Waarop Brugs burgemeester Renaat Landuyt trouwens droog antwoordde: 'Blij het te vernemen'.

'West-Vlaanderen, waar de KU Leuven thuis is...', mijmerde Marc Depaepe op Facebook nog wat na.

'Er was niet direct een nood,
wel een opportuniteit'

MARC DEPAEPE
VICERECTOR KULAK

's Meiersstraat 5
016 22 44 38

Op 21 en 22 februari verwelkomen we om 20u nieuwe of geïnteresseerde medewerkers. Heb je wel interesse om te schrijven? Wil je iets doen met fotografie? Of wil je je tekeningen of cartoons gepubliceerd zien? We geven vrijblijvend een infosessie over de werking van Veto. Ervaring is absoluut niet vereist!

De wereld rond op zoek naar studentennieuws

Studenten protesteren tegen de overheid - Iran

Op 6 december - de dag voor Student Day in Iran - trokken studenten over heel Iran de straten op om te protesteren tegen het regime, dat meldt The National Council of Resistance of Iran (NCRI). Ze scandeerden slogans als: 'Politieke gevangenen moeten bevrijd worden' en 'Studenten sterven, maar aanvaarden geen vernedering.' Naast de motieven die gericht zijn tegen het regime, demonstreerden de studenten ook tegen de problemen in het onderwijs. Eerder in oktober aan de Khajeh Nasir University in Teheran gingen studenten in hongerstaking om te protesteren tegen de hoge inschrijvingskosten, maar ook voor het verbeteren van de huidige omstandigheden voor studenten, zoals de slechte staat van hun kamers.

Daarnaast is er ook nog de problematiek die Baha'i studenten uitsluit aan universiteiten. In augustus 2016 kregen 129 Baha'i studenten te horen dat hun universitaire documenten 'incomplete' waren, al konden ze zich registreren en dus starten aan het nieuwe jaar. In december kregen ze dan te horen dat hun lessenpakket geschrapt was. De Iraanse overheid kent geen vrijheid van geloof voor Baha'is en discrimineert hen. Het Baha'i geloof is een monotheïstische religie die zich focust op de spirituele eenheid van de mensheid.

Studenten willen minder dode blanke mannen - Verenigd Koninkrijk

Studenten aan de Londense School of Oriental and African Studies (SOAS) willen minder westerse filosofen en pleiten voor een dekolonisering van de universiteit. 'We geloven dat SOAS het voortouw moet nemen bij zulke vraagstukken gezien haar unieke geschiedenis in het Britse kolonialisme', staat er in de Educational Priorities voor 2017 van de universiteit.

Als er nog westerse filosofen aan bod komen tijdens de lessen, dan zullen ze voornamelijk betrekking hebben op de koloniale context. Deborah Gabriel van de Black British Academics stelt dat de huidige leerstof te 'eurocentrisch' is.

Ethiopische professor gearresteerd - Ethiopië

Op 1 december keerde de Ethiopische professor en politicus Merera Gudina terug uit Brussel waar hij in het Europees parlement sprak over de huidige situatie en schendingen van mensenrechten in Ethiopië. Bij zijn terugkomst werd hij opgepakt omdat hij Ethiopië's regels van de noodtoestand zou overschreden hebben door contact te hebben met 'terreur'- en 'anti-vrede'-groepen, volgens de staatsmedia.

Merera is de voorzitter van de belangrijke oppositiepartij Oromo Federalist Congress (OFC). Hij heeft de arrestaties van honderden mensen van de Oromo en Amhara, etnische groepen die de leiding namen bij de protesten tegen de overheid, veroordeeld. De mensen uit de Oromo en Amhara regio klagen de politieke en economische marginalisatie van Ethiopië aan. (Simon Thys)

Lees dinsdag meer op veto.be in een interview met Peter Verlinden.

Centrum voor Levende Talen cvo

Het CLT is een erkend centrum voor volwassenenonderwijs (cvo) in samenwerking met

KU LEUVEN

Onze taalcursussen staan open voor iedereen vanaf 15 jaar.

**Beginnerscursussen Spaans, Frans en Italiaans.
Voor de andere talen is voorkennis vereist.**

Arabisch, Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, Italiaans, Japans, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Spaans, Turks, Zweeds.

Inschrijving: - enkel op het secretariaat tot en met 27 februari 2016
- elke werkdag van 9:00 tot 12:00 en van 16:00 tot 20:00, zaterdag van 9:00 tot 12:00
- de niveautest kan aangevraagd worden via clt@kuleuven.be

De lessen zijn gestart in de week van 30 januari. Inschrijven kan nog tot 25 februari 2017.
Het centrum is gesloten van 27 tot 5 maart wegens krokusvakantie.

13 motieven om te tinderen

Seksapp, dateapp of gewoon swipen op het toilet?

Tinder: een vriend downloadde het voor jou of je wilde zelf wel eens weten wie van je kennissen single is. Maar bij bijna iedereen heeft de app het ooit tot hun gsm geschopt.

Tekst Nora Sleiderink
Beeld Josje Kerkhoven

De dagen naar aanloop van 14 februari worden steeds gekenmerkt door een groot schisma tussen zij die helemaal weg zijn van de roodroosgekleurde etalages, kitscherige cupido's en diner-bij-kaarslichtfranchise, en zij die aldoor cynische boutades spuien over de commercialisering van de liefde en de zinloosheid van romantiek. Valentijn, vieren of niet? Als je single bent maar tot de eerste soort mensen behoort, is de kans groot dat je je kans waagt op een date via Tinder. Want Tinder is lang niet meer de *seksapp* waarvan men haar vroeger wel eens beschuldigde.

Fuckbuddy en one night stand

Elisabeth Timmermans, doctoraatsstudente aan de KU Leuven, onderzocht de redenen waarom mensen op Tinder zitten. Opvallend: van de dertien verschillende motieven die ze kon onderscheiden, bleek het louter zoeken naar seks slechts op de elfde plaats te komen.

'Als ik zeg dat ik in een gelukkige relatie zit, wordt de match dikwijls opgeheven of valt het gesprek snel stil'

JEF
TINDERGEBRUIKER

Een echte relatie is met zijn vierde plaats dus veel meer gegeerd dan een *fuckbuddy* of *one night stand*.

Slechts 55% van de Tindergebruikers spreekt ook effectief af met een *match*. Entertainment en nieuwsgierigheid zijn de meest voorkomende motieven om de app te gebruiken. Dit zijn eerder passieve gebruikers, mensen die niet per se de bedoeling hebben om een date of relatie via Tinder te vinden. Voor sommigen is tinderen dan ook een sociale activiteit, om samen met vrienden te doen.

Als belangrijkste conclusie van het onderzoek haalt Timmermans aan dat de motieven die je hebt om op Tinder te zitten, het best

voorspellen of je er al dan niet seks op zult vinden. Ook blijken personen die Tinder vooral op reis gebruiken, om *locals* of andere toeris-

Slechts 55% van de Tindergebruikers spreekt effectief af met een match

ten te leren kennen, sneller te zullen afspreken en ook sneller seksuele contacten te hebben. Daarnaast spelen persoonlijkheidskenmerken mee. Zo geven gebruikers van de app die laag scoren op hulpvaardigheid vaker aan geleid te zijn door een seksueel motief.

Experimenteren

Veel holebi's blijken fan van datingapps zoals Grindr en HER, maar dus ook van Tinder. Wie binnen zijn eigen sociale milieu weinig mensen kent met dezelfde seksuele oriëntatie kan via Tinder toch gemakkelijk zijn gading vinden. Maar ook voor wie zich niet direct als holebi identificeert, blijkt Tinder een plek om te experimenteren. 'Veel respondenten gaven in de interviews aan dat het positieve van dergelijke datingapps is dat je in contact komt met mensen buiten je eigen *social circle*, met heel verschillende bezigheden of die in een andere levensfase zitten dan jij', aldus Timmermans. Wie voor de grap zijn voorkeur aanpast, kan dus plots geconfronteerd worden met gevoelens voor iemand van hetzelfde geslacht.

Tinderen voor een trioetje

Toch blijkt de *app* niet voorbehouden aan singles. 12% van de respondenten bleek in een relatie te zitten terwijl ze op Tinder zat. Vreemd genoeg hebben zij doorgaans dezelfde motieven als hun alleenstaande tegenhangers, maar scoren – opvallend – juist hoger op seksuele motieven. 'Een verklaring kan zijn dat onder hen ook een belangrijk deel als koppel op zoek gaat naar een sekspartner voor een trioetje', vermoedt Timmermans.

Dat mensen in een relatie Tinder ook zonder seksueel motief gebruiken, bewijst Jef*. Hij is gelukkig samen met zijn vriendin, maar gebruikt Tinder om mensen te leren kennen en hun verhalen te horen. 'Tinder zorgt ervoor dat je mensen kunt ontmoeten, zonder de barrière van iemand te moeten aanspreken op straat', meent hij. Wel vindt hij het jammer dat bij Tinder de seksuele connotatie aanwezig blijft. 'Als er een gesprek op gang komt, ben ik altijd heel duidelijk over het feit dat ik in een gelukkige relatie zit en enkel wil praten, maar dikwijls wordt de match dan opgeheven of valt het gesprek snel stil.' Al zijn er ook meisjes die juist opgelucht zijn dat ze gewoon kunnen praten, omdat ze met dezelfde instelling de app gebruiken.

Tindertypes

Het is duidelijk dat mensen dus om heel uiteenlopende redenen op Tinder zitten. Timmermans ontwikkelde daarom, los van haar onderzoek, een quiz waarin je kunt ontdekken wat voor Tindertype jij bent. 'Mijn belangrijkste tip: als je digitaal gaat daten, communiceer dan helder over wat jouw motieven zijn en waar je naar op zoek bent. Zo kun je teleurstellingen achteraf vermijden', besluit Timmermans.

* Jef is een gefingeerde naam.

Tussen strontstroom en sloten bier

Uitkijken naar de zesde beiaardcantus

Op 29 maart zullen 4.000 studenten verzamelen op het Ladeuzeplein voor een massacantus onder begeleiding van de beiaard en een orkest. De geschiedenis van de beiaardcantus is jong, maar geurrijk.

Tekst Brecht Castel

De beiaardcantus is een begrip bij de Leuvense student. Zo laafde de vijfde beiaardcantus in 2014 3.600 dorstige studenten met 15.000 liter bier. Dit jaar verdelen de studentenkringen 4.000 tickets aan hun leden. Hoe de verdeling juist zal verlopen, is nog niet beslist. 'Wel zijn er al wedstrijden op Facebook om gratis tickets te bemachtigen', vertelt Lars de Smedt, die voor de Leuvense Kringorganisatie LOKO de zesde beiaardcantus organiseert.

De geschiedenis van de cantus in het Vlaamse studentenleven begint al in het interbellum, maar de beiaardcantus is een redelijk recent fenomeen. De massacantus op het Ladeuzeplein ontstond in 2000 naar aanleiding van het feestjaar voor de 575ste verjaardag van de KU Leuven.

Veerle Vanvoorden, ex-preses van LBK, organiseerde die eerste editie: 'Tijdens de cantus heb ik misschien één pintje gedronken, want ik moest alles coördineren. Heel die avond is een grote waas.'

Diarreedreef

Toch is er één anekdote die Veerle zich nog levendig herinnert. 'In het organisatiecomité was er veel discussie geweest over

het aantal toiletten. Uiteindelijk hebben die de capaciteit niet kunnen slikken waardoor een sanitaire leiding sprong. Zo ontstond er, tijdens de cantus, plots een 'strontstroom' die van het Ladeuzeplein naar de Bondgenotenlaan liep.'

'Het was mijn man die met zijn blote handen heeft geprobeerd om de leiding weer aaneen te krijgen', bulderlacht Veerle. Het mag duidelijk zijn dat liefde niet alleen door de maag gaat, maar ook door de rest van het spijsverteringsstelsel. De diarreedreef werd gelukkig snel opgeruimd door de spuitgasten van de Leuvense brandweer.

Veerle heeft het organiseren nog altijd in de vingers, want ze werkt nu als projectmanager voor een farmaceutisch bedrijf: 'Als ik een voorbeeld geef over risicoanalyses en hoe je er in de praktijk ver naast kunt zitten, vertel ik dat sanitaire verhaal aan mijn personeel.'

Hoewel de beiaardcantus in 2000 als eenmalig evenement was bedoeld, werd de beiaardcantus toch een traditie. Meer straffe anekdotes uit de geschiedenis van de beiaardcantus kan je lezen op veto.be. Voor de verhalen van de zesde editie is het aftellen naar 29 maart.

'Tijdens de cantus ontstond plots een 'strontstroom' die van het Ladeuzeplein naar de Bondgenotenlaan liep'

VEERLE VANVOORDEN
ORGANISATOR EERSTE BIAARDCANTUS

STUDENTEN HOUDEN HUN 'TOURNÉE MINÉRALE' IN JANUARI

Tournée Student: maand zonder alcohol?

Of je de punten van je januari-examens nu viert of verdrinkt, de alcohol zal komende maand weer rijkelijk vloeien. Of laat ook de student bier, wijn en sterkedrank onder het motto 'Tournée Minérale'?

Tekst Stef Van Aken
Beeld Lisa Van der Auwera

Tournée Minérale is een initiatief van de Drugslijn, in samenwerking met de Stichting tegen Kanker. Meer dan 125.000 Belgen, waaronder verschillende prominenten uit media en politiek, gaan de uitdaging aan om gedurende de maand februari geen alcohol te drinken. Projectverantwoordelijke Jochen Schrooten legt uit: 'We roepen zo veel mogelijk Belgen op om één maand lang geen alcohol te drinken. En zo zelf te voelen wat dat met hun lichaam doet, een maand zonder.'

Sensibilisering

Een blik op de website informeert over de grote en kleine voordelen van een maand zonder bier, wijn of sterkedrank. Je zou beter slapen, gewicht verliezen, meer energie hebben en geld uitsparen. 'De eerste doelstelling is sensibilisering. De vooropgestelde verwachting van 15.000 deelnemers werd ruimschoots gehaald. Er is veel aandacht, er wordt echt over gepraat', vertelt Schrooten.

Ook werd tot nu toe al meer dan 130.000 euro aan fondsen voor kankeronderzoek ingezameld. Een andere doelstelling is de Belg concreet minder doen drinken. 'We gaan kijken of het alcoholgebruik ook op lange termijn daalt.'

'Mensen gaan vaak meteen ook bewuster leven, gezonder eten, meer bewegen'

PROF. JAN TYTGAT
TOXICOLOOG KU LEUVEN

'We begrijpen dat de periode voor studenten niet ideaal is'

JOCHEN SCHROOTEN
PROJECTVERANTWOORDELIJKE
TOURNEE MINÉRALE

Bewuster leven

Welk effect heeft één maand stoppen, en daarna gewoon opnieuw alcohol drinken? We vragen het aan prof. Jan Tytgat, toxicoloog aan de KU Leuven: 'Dat hangt af van de toestand waarin je je bevindt, voordat je zo'n experiment start. Een alcoholist ziet zijn processen van fysieke en psychische tolerantie herstellen, dat effect is duidelijk en wetenschappelijk aantoonbaar na een maand.'

'De meeste mensen die aan Tournée Minérale deelnemen, zijn echter niet-alcoholisten, al zitten er nog wel stevige drinkers tussen. Voor hen is het in elk geval ook gezond, laat dat duidelijk wezen. Vanuit wetenschappelijk oogpunt hoed ik me anderzijds wel voor de interpretatie van het effect van een maand zonder alcohol. Vele parameters spelen immers mee: mensen gaan vaak meteen ook bewuster leven, gezonder eten, meer bewegen...'

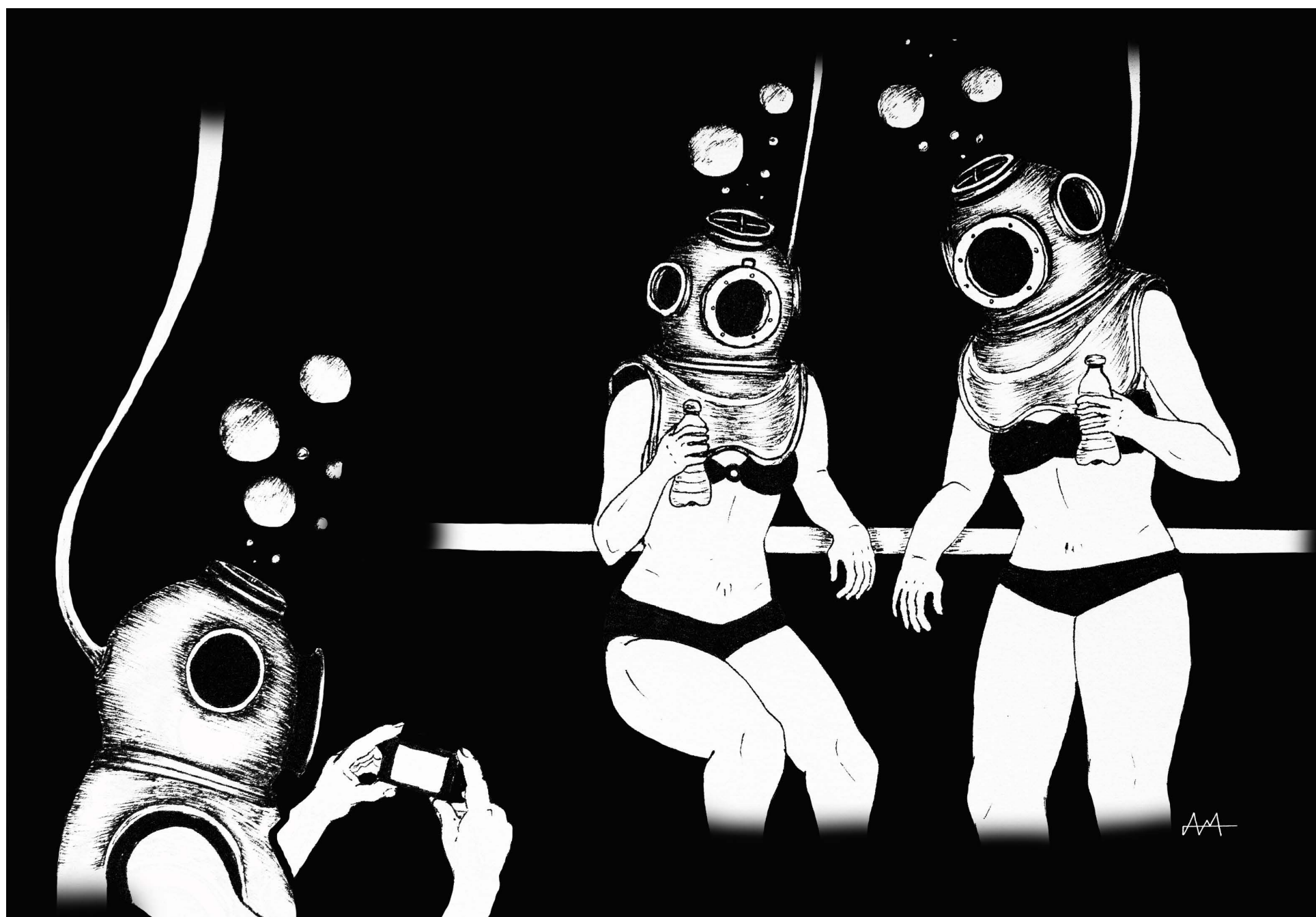
Zo wordt een maand zonder alcohol een totaalbeleving. Een die gretig gedeeld wordt op sociale media. Maar naar een student die zijn pintje laat, is het even zoeken. Studente lanthe doet mee, maar drinkt doorgaans al niet erg veel alcohol: 'Toch merk ik dat ik minder moe ben tijdens het uitgaan, nu ik even helemaal niets drink.'

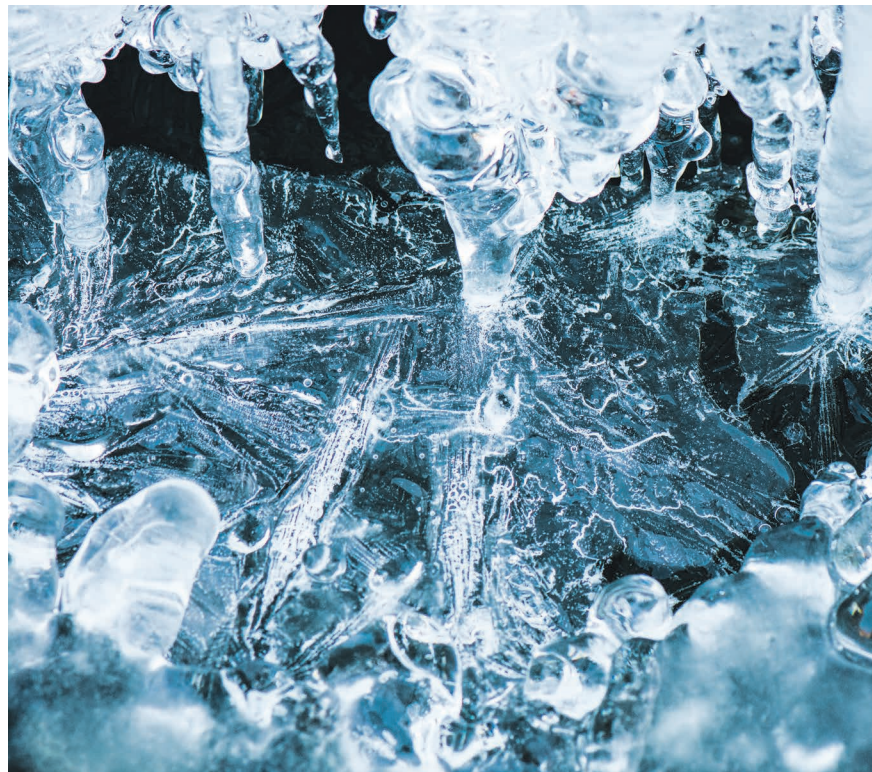
Vele studenten vinden dat de afgelopen blok- en examenperiode al telt als hun persoonlijke 'Tournée Minérale'. Dat viel ook prof. Tytgat op, die zijn studenten een vraag erover stelde op het mondeling examen: 'De blokperiode is een goede reden om een tijd niet te drinken. Je bent alerter en bewuster. En je kijkt na of je nog zonder alcohol kunt.'

Tournée Minérale maakt in ieder geval de tongen los. De populaire Facebookpagina 'Student Flowcharts' spreekt ietwat smalend van 'Tournée Perte Total' om het einde van de examens te vieren. Sommigen geven ook hun eigen draai aan de actie. Student Jef: 'Alcohol drink ik sowieso niet, maar frisdrank is evenzeer schadelijk voor de gezondheid. Mijn Tournée Minérale wordt een maand zonder frisdrank.'

'Mijn Tournée Minérale wordt een maand zonder frisdrank'

JEF
STUDENT

Struikelstenen duiken op in het straatbeeld

Leuven drukt je met neus op oorlogsverleden

De herinneringscultuur rond de beide Wereldoorlogen draait op volle toeren. Ook de stad Leuven wil hier letterlijk haar steentje aan bijdragen. Dat doet ze met zogenaamde struikelstenen.

Tekst Mika Tuyaerts
Beeld Bart Heleven

Struikelstenen, in het Duits 'Stolpersteine', zijn betonnen kubussen ter grootte van een kassei, afgedekt met een messingplaat. Hierin staat telkens de naam van een Holocaustslachtoffer gegraveerd. Ze worden aangebracht op plaatsen die een bepaalde link met de oorlog hebben, zoals trottoirs van huizen waar Joden woonden die gedeporteerd of vermoord werden tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Het concept zelf werd uitgewerkt door de Duitse kunstenaar Gunter Demnig. 'Ik noem de kunstwerken struikelstenen omdat ze iets boven de grond liggen. De kans dat je erover valt is dan ook reëel', aldus Demnig.

En dat vallen is nu net het uitgangspunt van het project. 'Op die manier wordt je met je neus op de feiten gedrukt', vertelt de Duitse kunstenaar. 'Je moet ook vooroverbuigen om de tekst te kunnen lezen. Zo toon je respect voor de oorlogsslachtoffers.'

Oorlog nooit vergeten

Demnigs struikelstenen kennen ondertussen heel wat succes. Over heel Europa liggen er zo'n 46.000, waaronder in Brussel, Luik en Sint-Truiden. En nu zullen ze dus ook op drie plaatsen in Leuven te vinden zijn.

'Dat komt omdat we in Leuven veel belang hechten aan herinneringseducatie, zodat het oorlogsverleden nooit vergeten wordt', zegt schepen van cultuur Denise Vandevort (sp.a).

Toch kwam het eigenlijke idee van de struikelstenen niet van het stadsbestuur. Leerkracht Wilhelm Meyer van KA2 De Ring

kwam met het voorstel, zodat de herinnering aan het leed van de Tweede Wereldoorlog ook in het stadsbeeld zichtbaar werd.

Dat het voorstel net vanuit een middelbare school kwam, vindt Vandevort zeer positief: 'Het is belangrijk dat de leerlingen op een creatieve manier nadenken over maatschappelijke vraagstukken rond tolerantie, democratie, samenwerking, uitsluiting en mensenrechten. Deze thema's zijn vandaag meer dan ooit van levensbelang.'

'Door je te bukken voor de steen, betuig je respect aan de slachtoffers'

GUNTHER DEMNIG
KUNSTENAAR

N-VA kort door de bocht met 'Vlò'

Dit is het vervolg van het artikel op de voorpagina.

De tweede fout in het artikel in *Het Nieuwsblad* is dat lijsttrekker Parys informele gesprekken had met vzw Velo. N-VA zou namelijk de huurfietsen van Velo willen uitrusten met gps-trackers. De directeur van Velo, Jos Vandikkelen, is formeel: 'Wij hebben niet met N-VA gesproken en ik heb van hen nooit een vraag tot gesprek gehad.'

Parys geeft toe dat hij niet met Velo sprak. Wel is er in augustus één gesprek geweest tussen Polfliet en Vandikkelen over fietsdelen. Polfliet was toen nog geen bestuurslid van N-VA Leuven. Beide heren spreken elkaar tegen of Polfliet toen kenbaar maakte dat hij voor de N-VA een voorstel uitwerkte.

Discussie over haalbaarheid

In elk geval bleef het bij één gesprek en een telefoontje op de dag van de persconferentie van Polfliet naar Vandikkelen. Dat is opmerkelijk, want N-VA pakt wel uit met Velo als potentiële partner en hun logo werd meermaals gebruikt in de persvoorstelling.

Die potentiële partner is sceptisch over het voorstel. 'Ik zie het operationeel niet werken. Ik sta open voor ideeën, maar er moet wel eerst goed over nagedacht zijn. Daarmee naar de pers stappen vind ik niet de juiste manier voor een politieke partij', aldus Vandikkelen.

In telefoongesprekken met *Veto* argumenteren Polfliet en Vandikkelen onder andere over de technische haalbaarheid om de studentenfietsen om te bouwen naar deelfietsen die in hoogte verstelbaar zijn. Het water blijkt diep en misschien waren meerdere informele gesprekken wenselijk geweest vooraleer het idee te lanceren.

Bij de 'informele gesprekken' van de N-VA werd ook de Fietsersbond niet gecontacteerd. Erik Daems van de Leuvense afdeling ziet een fietsdeelsysteem in Leuven voorlopig niet zitten: 'De schaal van Leuven is te klein en te veel mensen bezitten al een fiets. Dat is een hinderpaal voor een succesvol fietsdeelsysteem.' Na gesprek met *Veto* besloot Polfliet om de Fietsersbond toch uit te nodigen voor een gesprek en zij gaan in op die uitnodiging.

Fietsplan

Een andere oppositiepartij in Leuven, Groen, is ook voorstander van fietsdelen, maar voor hen is een partnerschap met Velo een voorwaarde. In 2014 vroeg gemeenteraadslid Toon Toelen al een haalbaarheidsstudie aan de meerderheid, maar die kwam er niet.

Toelen reageert op 'Vlò': 'Zo'n systeem moet goed bestudeerd worden voor je daarmee uitpakt. De N-VA is zeer goed in communicatie, maar ik verwacht toch ernstigere inbreng. Als het vanaf nu tot aan de verkiezingen alleen maar communicatieballonnetjes gaan zijn, dan is dat niet goed voor de Leuenaar.'

Momenteel ligt een algemeen fietsplan van de meerderheid (CD&V en sp.a) voor op de Leuvense gemeenteraad, zonder een volwaardig fietsdeelfplan. De oppositiepartijen mochten daarop reageren en opmerkingen aanreiken, maar N-VA maakte hiervan geen gebruik om hun huidige fietsdeelfidee aan te brengen. 'In 2015 vroeg N-VA wel al naar een fietsdeelsysteem voor Leuven, maar de stad vond dat te duur. We zullen ons huidig voorstel nu op de gemeenteraad van maart agenderen', zegt gemeenteraadslid Zeger Debyser van N-VA.

'Zo'n systeem moet goed bestudeerd worden voor je daarmee uitpakt'

TOON TOELEN (GROEN)
GEMEENTERAADSLID

'We zullen ons huidig voorstel nu op de gemeenteraad van maart agenderen'

ZEGER DEBYSER (N-VA)
GEMEENTERAADSLID

doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

Alma 2, Alma 3, Huis Jeanne Devos,
Gasthuisberg, LUCA & Green Office

www.kuleuven.be/groentetas

Getroffen ateliers blijven voorlopig dicht

BAC Atelier heropent gedeeltelijk na brand

Begin januari werd het Bacteriologisch Instituut opgeschrikt door een brand. Slechts een deel van het gebouw, dat eigendom is van de KU Leuven en kunstateliers herbergt, is intussen weer opengesteld.

Tekst Gilles Michiels
Beeld Martijn Stoop

Het BAC-Atelier werd door een brand getroffen in de vroege ochtend van 2 januari. De vlammen ontstonden onder het dakgedeelte van een leegstaand lokaal op de derde en hoogste verdieping van het gebouw. De brand kon snel geblust worden, maar een deel van het dak en de vloer van het atelier waar het ontstaan was liepen ernstige schade op.

Kwaad opzet werd als oorzaak al snel uitgesloten: op het moment van de brand was er niemand in het gebouw. Het voorval in het oude Bacteriologisch Instituut was een van de vele branden die op korte tijd in Leuven gewoed hebben. Ook in onder meer de Parijsstraat, de Tiensestraat, de Bondgenotenlaan werden huizen getroffen.

Lange tijd was het onduidelijk of het gebouw opnieuw kon opengesteld worden voor de residerende kunstenaars. 'In overleg met de stabiliteitsingenieur van Technische Diensten is nu beslist dat de niet-getroffen ateliers weer gebruikt mogen worden vanaf 6 februari', meldt Kristien Jacobs van de Dienst Cultuur KU Leuven.

'Van de getroffen ateliers is het echter nog niet geweten of ze allemaal weer in gebruik zullen kunnen worden genomen en vanaf wanneer. Acht van de getroffen ateliers zullen althans dit academiejaar niet meer bruikbaar zijn. De Dienst Cultuur heeft een voorstel gedaan aan de residenten om ateliers te delen en kreeg daar positieve reacties op.'

'We hebben een voorstel gedaan aan de residenten om ateliers te delen en kregen daar positieve reacties op'

KRISTIEN JACOBS
DIENST CULTUUR KU LEUVEN

BAC Atelier?

Het voormalige Instituut voor Bacteriologie, dat op de kruising van de Vital Decosterstraat en de Vaartstraat ligt, werd in 1897 opgetrokken naar een ontwerp van Augustin Van Arenbergh, die deel uitmaakt van de befaamde Leuvense architectenfamilie. Met de oprichting van het Instituut wilde de universiteit beklemtonen dat ze een vooraanstaande plaats in nam in het medisch onderzoek.

In het gebouw werd baanbrekend onderzoek gevoerd naar de bestrijding van bacteriële ziekten en werden ook geneeskrachtige serums ontwikkeld. Sinds 2010 is het een beschermd monument. Nog in december kende Vlaams minister-president Geert Bourgeois (N-VA) een kleine 600.000 euro toe voor de restauratie van het dak en het buitenschrijnwerk van het instituut.

Vorig jaar werd het Bacteriologisch Instituut herbestemd als het kunstencentrum BAC-Atelier. Daarmee wilde de KU Leuven ruimte geven aan diverse disciplines. Tien ateliers, twee paviljoenen en twee loodsen werden gratis ter beschikking gesteld van studenten en personeelsleden van de universiteit voor de beoefening van beeldende en audiovisuele kunsten, design, muziek, podiumkunsten of hybriden.

Het Leuvense architecten- en kunstenaarsduo Gijs Van Vaerenbergh is voor vier jaar een van de vaste residenten van het Atelier. Ook het muziekplatform en jamcollectief MINT huist er. Hun ruimte is niet geraakt door het vuur.

CULTUUR KORT

Nieuwe directeur voor het M-Museum

Nadat Luc Delrue eind 2015 vertrok bij het M-Museum van Leuven, is met Peter Bary nu een opvolger aangesteld.

Aan het eind van 2015 vertrok Delrue bij het M-Museum om secretaris-generaal te worden van het Vlaamse departement van Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Peter Bary treedt per 20 maart aan als zijn opvolger. Als voormalig directeur marketing van CultuurNet Vlaanderen neemt hij een vat vol ervaring mee naar de job. Hem wacht de uitdaging om het museum verder op de Vlaamse en internationale kaart te zetten. (Josje Kerkhoven)

Leuven lanceert UiTPAS

Eind januari lanceerde Leuven als eerste stad in Vlaams-Brabant de UiTPAS.

De spaarkaat en voordelenpas is er zowel voor Leuvenaars als niet-Leuvenaars. Met de UiTPAS kan iedereen die in Leuven aan activiteiten deelneemt punten verzamelen om die daarna in te ruilen voor interessante voordelen. Dertig Leuvense organisaties, zoals kunstencentrum STUK, concertzaal Het Depot en voetbalclub OH Leuven, aanvaarden de pas. Wie deelneemt aan activiteiten bij een UiTPAS-aanbieder, krijgt bovendien 80% korting op de toegangsprijs. Volwassenen betalen 5 euro voor een pas, jongeren 2 euro.

Meer info over de UiTPAS vind je op leuven.be/uitpas. (Gilles Michiels)

220.000 bezoekers voor Utopia-festival

Vier maanden lang was Leuven in de ban van het Utopiafestival.

Het was in 2016 precies 500 jaar geleden dat Thomas More Utopia liet drukken in Leuven. De stad liet geen kans tot feesten liggen en zette een grootschalig stadsfestival op poten. Het stadsfestival trok uiteindelijk een recordaantal bezoekers. In totaal werden de festiviteiten verspreid over 80 activiteiten, die samen meer dan 220.000 mensen deelnemers trokken. De grootste belangstelling was er voor Op zoek naar Utopia in het M - Museum. 90.137 mensen bezochten de tentoonstelling. (Emilie Bollens)

Cinema ZED breidt uit: de revival van de arthouse?

'Cinema is de ultieme zombie'

In januari opende de Leuvense Cinema ZED twee nieuwe zalen in de Vesaliusstraat. Haar voorbeeld krijgt elders in Vlaanderen navolging. Is de arthousebioscoop bezig aan een onverwachte opmars?

Tekst Gilles Michiels
Beeld Bart Heleven

Leuven is niet de enige Vlaamse stad die inzet op arthouse. In Mechelen bouwt Lumière een feestzaal om tot bioscoop en haar Brugse vestiging krijgt er een zaal bij. Het nieuws is opvallend, want volgens cinefiele onheilspropheten leek het filmtheater al jaren op zijn laatste benen te lopen.

De arthousebioscoop, was dat niet die plek waar aan een goed weggestoken onthaal een eenzaam met een popcornallergie bij de betere film zat te zweren? Met dat elitaire imago valt

kelijke filmmakers hun publiek rechtstreeks bereiken.

Kortom: de moderne bioscoop moet zich heroriënteren. Voor de arthouse in ons land komt daarbij dat ze moet opboksen tegen de dominantie van grote commerciële ketens zoals Kinopolis. Volgens filmcriticus Dave Mestdach heeft Vlaanderen daar een structureel probleem: 'Nergens is een keten zo dominant.' Kinopolis Group, van wie stamvader Albert Bert en zijn schoonzus Rose Claeys

geleefd hebben', zegt Mestdach. Zoets is sterk uitgedrukt: Vlaanderen telt slechts zeven arthouse cinema's, met daaronder drie gesubsidieerde non-profitorganisaties, zoals Fonk vzw, dat ook met kunstencentrum STUK samenwerkt. Ter vergelijking: Nederland beschikt over zo'n 106 arthouse-zalen, terwijl er in 2014 in Frankrijk 1088 werden geteld. 'Dat komt zeker niet door een betere filmcultuur', vindt Mestdach. In tegenstelling tot de buurlanden, maar ook Brussel en Wallonië, krijgt het gros van de exploitatiesector in Vlaanderen geen overheidssteun.

Welke meerwaarde biedt de cinema tegenover de 'thuisbioscoop', illegale streaming en downloads? 'Om je te onderscheiden van die alternatieven kun je als cinema twee keuzes maken', zegt Johan Van Schaaeren, oprichter en coördinator van vzw

schaarse kleine cinema's en de arthousebioscopen is daar nog een speler: de plaatselijke cultuurcentra. Vlaanderen telt er ongeveer zeventig, waarvan min of meer de helft regelmatig films vertoont. Kunnen zij het beperkte arthouseaanbod aanvullen?

Een interessante denkpiste, aldus Drouot. Uit onderzoek van het VAF bleek dat de cultuurcentra, de filmfestivals buiten beschouwing gelaten, evenveel toeschouwers bereiken als de arthousebioscopen. 'De lokale cultuurcentra werden in de jaren 60 en 70 opgericht voor de podiumkunsten. Sindsdien is men film meer als kunstuiting gaan zien, waardoor er ook sporadisch films werden geprogrammeerd. Op die manier vervingen ze enigszins de vroegere dorpsbioscoop.'

Dat de centra meer in de lijn van de arthouse komen te liggen, heeft volgens Van

Vlaanderen telt slechts zeven arthousebioscopen. In Nederland zijn dat er meer dan honderd, in Frankrijk meer dan duizend

het tegenwoordig goed mee. Over het algemeen profileert de arthousecinema zich door films met een grote diversiteit en een eerder artistiek karakter te vertonen die op een kleiner, specifiek publiek mikken dan de - vaak Amerikaanse - mainstream film. De scheidingslijn wordt echter nooit scherp getrokken: producties als *Carol* of *King of the Belgians*, vorig jaar in ZED te zien, halen ook het Kinopolisscherm.

Bioscoop in moeilijkheden

Dat de bioscoop an sich minder volk trekt, is al decennialang geen nieuws meer. Tekenend is dat van de 1.500 zalen waarover ons land in de jaren 60 beschikte, er in 1990 maar een dikke 400 overbleven. De laatste jaren daalt het bioscoopbezoek nog steeds, met 5,1% tussen 2010 en 2014. Al viel er in 2015 weer een stijging op te tekenen.

De verklaring van de dalende tendens ligt voor de hand: niet alleen zijn de mogelijkheden voor vrijetijdsbesteding toegenomen, ook het aantal kanalen voor het bekijken van films schoten de lucht in. De gemiddelde filmbezoeker is flexibeler en kan ook buiten de zalen aan zijn trekken komen, zonder het geld voor de steeds duurere tickets te moeten ophoesten (een stijging van 33% tussen 2006 en 2015). Bovendien legde het internet nieuwe spelregels op, waardoor het aanbod groter is geworden, ook illegaal beschikbaar is en onafhankelijk

in de jaren 70 de eerste Belgische multiplexbioscopen oprichtten, vertegenwoordigde in 2014 alleen al de helft van de omzet van de exploitatiesector.

De komst van Kinopolis heeft ook in Leuven bijgedragen tot de terugdringing van de arthouse. De Studio Filmtheaters, twee cinema-complexen die sinds 1968 het leeuwendeel van het lokale arthouseaanbod voor hun rekening namen, zagen hun bezoekers in het laatste decennium drastisch afnemen. Terwijl de Studio's in 2001 nog meer dan 200.000 toeschouwers naar de film lokten, bleef daar zes jaar later nog niet de helft van over. In 2010 sloot de familie Rastelli haar Leuvense vestiging, ondanks een petitie met meer dan 8.000 handtekeningen.

Vlaamse dwerg

Nu dus de revival? Als koning eenooft van de Leuvense arthouse zag Cinema ZED zijn bezoekers in een aantal jaar met 50% toenemen. De enige zaal waarop Fonk, de vzw achter de cinema, teerde, telde echter nog geen honderd zitjes en kon de adering onmogelijk volledig compenseren. Zelfs mét de nieuwe twee zalen kan ZED zich niet meten met de grootste zaal van de Studio cinema's, een kolos van 551 plaatsen.

Van een echte revival kun je dus moeilijk spreken. 'Als je over een herleving spreekt, moet de arthouse film natuurlijk eerst

Cultuurcentra bereiken met hun filmaanbod momenteel evenveel toeschouwers als arthousecinema's

Fonk. 'Ofwel kies je zoals Kinopolis voor een betere techniek, 3D, eten en drinken, ofwel moet je zoals de meeste arthouse bioscopen kiezen voor een betere omkadering. Je kunt dat doen door films te laten inleiden door een regisseur, maar ook door een sociale omkadering, door de bioscoop in een stedelijke sfeer in te bedden met cafés.' Dat gebeurt in STUK en zal ook bij ZED Vesalius het geval zijn.

Cultuurcentra: de toekomst?

In de lokale verankering kan de toekomst liggen van de kleine bioscoop. 'Bij gebrek aan Vlaamse financiering moeten arthousecinema's bij de stad aankloppen', erkent Pierre Drouot, directeur van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF). 'De initiatieven die nu in Leuven en in Mechelen opkomen, hebben veel met lokale financiering te maken.'

Wie geen geld van bovenaf krijgt, moet volgens Drouot de bestaande structuren meer gebruiken. Naast de grote ketens, de

Schaeren alles te maken met de digitalisering van de filmkopie. 'Films zijn databestanden geworden, waardoor operatoren van cultuurcentra niet meer moeten wachten om filmkopieën van een arthousebioscoop te krijgen.'

Al ligt daar ook een potentieel probleem, zegt Drouot. 'Cultuurcentra vragen doorgaans maar 5 tot 7 euro voor een film. Als zij naast arthousecinema's komen te staan en gelijktijdig, in first release, zouden draaien, krijg je oneerlijke concurrentie.' Van Schaaeren relateert voorlopig die zorgen. 'De meeste van de cultuurcentra die films vertonen liggen ver van de stedelijke arthousecinema's.'

Feit is dat lokale initiatieven zoals cultuurcentra de arthousefilm meer mogelijkheden kunnen bieden. Wie nu 50 kilometer moet afleggen om een bepaalde film te zien, kan dat zo ook dichterbij huis doen. Wat de toekomst van de cinema betreft is Dave Mestdach alvast positief gestemd. 'De bioscoopervaring heeft een niet te kopiëren karakter. Cinema is onuitroeibaar: de ultieme zombie.'

AL 15 JAAR DE GOEDKOOPSTE
FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS
F U I F Z A A L

**BOEK NU AL VOOR
VOLGEND ACADEMIEJAAR!**

**365 PER AVOND, 260 EURO TIJDENS HET WEEKEND OF
VOOR KRINGEN DIE AANGESLOTEN ZIJN BIJ LOKO,
OF 180 EURO VOOR EEN CANTUS**

Bij elke vierde fuif van een vereniging binnen het zelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. Dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

**GENTJE BIJVERDIENEN?
WIJ ZOEKEN STEEDS
AVONDVERANTWOORDELIJEN.**

RESERVATIES EN INLICHTINGEN: 016/22.31.09 OF ALBATROS@LOKO.BE

WWW.LOKO.BE/ALBATROS

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel - 016 22 44 38
Fax - 016 22 01 03
veto@veto.be

veto.be
twitter.com/veto_be
instagram.com/veto_be
facebook.com/vetoleuven
snapchat: veto_be

Jaargang 43, nummer 13
Maandag 13 februari 2017

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

HOOFDREDACTEUR
Simon 'Twintig pagina's in Veto' Grymonprez

REDACTIESECRETARIS & V.U.
Brecht 'De Grote Landenprijs' Castel

REDACTIE
Martijn 'Alles Kan Beter' Stoop, Anneleen 'overleden goudvissen Fred & Bert' van Kuyck, Arne 'flippo's' Sonck, Bavo 'Zwaardduels' Nys, Naomi 'de relatie van Werner Thomas en Liesbet Neiryck' Bonny, Simon 'rolschaatsen' Thys, Eva 'hoffelijkheid' Sevrin, Gilles 'Creedence Clearwater' Michiels

SCHRIJVERS
Nora 'De presidentsverkiezingen van 2016' Sleiderink, Ariana 'tamagochi' Degheselle, Josje 'De vaste telefoon (met draaischijf) in het pre-tindertijdperk' Kerkhoven, Michelle 'Manfred Bomans in Thuis' Van den Broeck, Brecht Castel, Simon Thys, Simon Grymonprez, Noah 'de ark' Fuhrmann, Tom 'ganzenvaar' Dinneweth, Jan 'Communisme!' Costers, Stef 'De Volksunie' Van Aken, Mika 'Bordeaux-Parijs' Tuyaerts, Gilles Michiels, Emilie 'xtc' Bollens

BEELD VOORPAGINA
Anneleen van Kuyck, Bart 'De Nokia 3310' Heleven

FOTOGRAFEN

Bart Heleven, Seppe 'ABBA' Duwé, Anneleen van Kuyck

TEKENAARS
Martijn Stoop, Josje Kerkhoven, Lisa 'Radio Donna' Van der Auwera

KU LEUGEN
Thomas 'Mijn Charmander' Winters, Klaas 'Encarta' Van den Broeck

EINDREDACTIE
Tim 'De serie Spring' Van Roey, Katleen 'Pisang' Pasgang, Simon Thys, Brecht Castel, Gilles Michiels, Simon Grymonprez, Nora Sleiderink, Jan Costers

VORMGEVING
Simon Grymonprez, Brecht Castel, Anneleen van Kuyck

ADVERTENTIES
Alfaset cvba - alfaset@loko.be
016 22 44 38w

DRUKKERIJ
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)

OPLAGE
9.000 exemplaren

ISSN-NUMMER
0773-5162

ABONNEMENTEN
Wil jij elke week een Veto in de bus? Mail dan je naam en adres naar brecht@veto.be en schrijf 11 euro over op BE22 0011 4801 9147.

MEEDOEN?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, video, cartoons, IT, lay-out..., Wat verdient een revival?) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgevijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

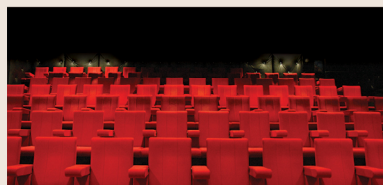
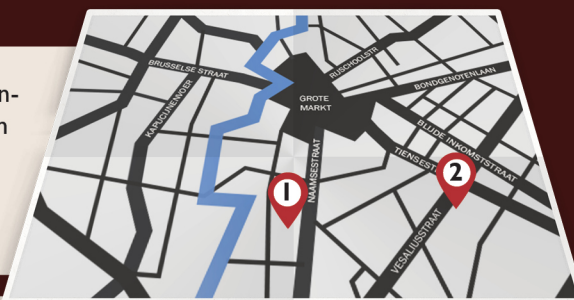
GEEN RECLAME
GEEN PAUZE
GEEN POPCORN

7 DAGEN
OP 7
PURE CINEMA

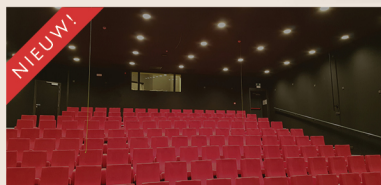
CINEMA
★
ZED

OPENT 2 NIEUWE BIOSCOOPZALEN!

In januari opende Cinema ZED twee nieuwe bioscoopzalen in het centrum van de stad. Samen met de bestaande zaal in Kunstencentrum STUK wordt Cinema ZED zo een 3-zalen filmcomplex met een intensieve dagelijkse programmatie. **Nieuwsgierig? Maak gebruik van de kortingsbon of -code hieronder en kom een kijkje nemen!**

1 Cinema ZED-STUK
Naamsestraat 96, Leuven
96 plaatsen

2 Cinema ZED-Vesalius
A. Vesaliusstraat 9c, Leuven
Grote zaal: 148 plaatsen

2 Cinema ZED-Vesalius
A. Vesaliusstraat 9c, Leuven
Kleine zaal: 70 plaatsen

★
BON
★

**Bezoek de
nieuwe cinema
aan halve prijs!**

Om het tweede semester goed in te zetten, kan je van 13 tot en met 22 februari 2017 aan halve prijs de nieuwe zalen van Cinema ZED-Vesalius bezoeken!

★ ★ ★
KNIP DEZE BON UIT
en geef hem af aan
de **TICKETBALIE** van
Cinema ZED-Vesalius

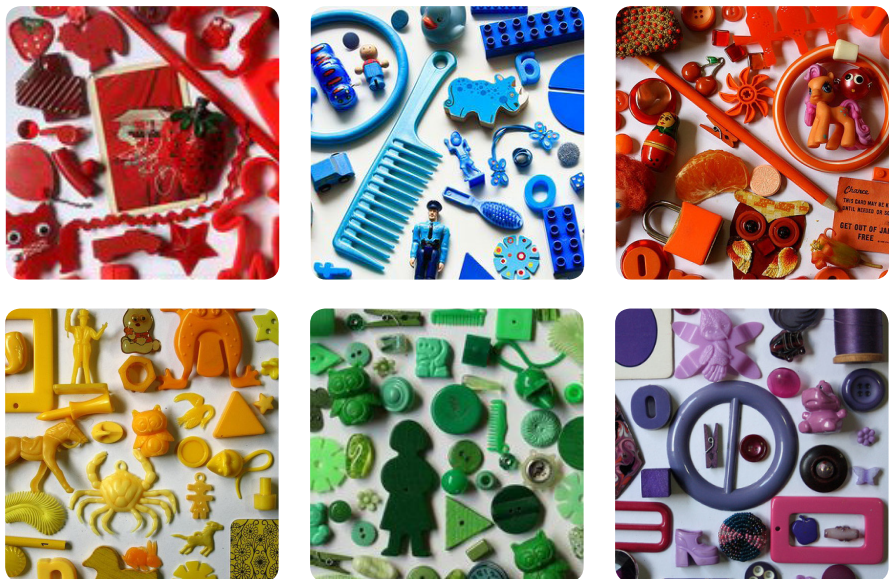
OF

★ ★ ★
**GBRUIK
KORTINGSCODE**
ZEDSTUD2017
bij aankoop van uw tickets op
www.cinemazed.be

Enkel geldig tussen 13 en 22/02/17 in ZED-Vesalius. Enkel geldig voor losse tickets, niet voor cadeaubonnen of ZEDxZED-kaarten. Max. 4 tickets pp. Deze bon biedt geen garantie op een plaats. Er zijn tickets beschikbaar zolang de voorraad strekt. Kortingscode bij afgifte van bon of invullen van de juiste code.

I.S.M. veto

Is jouw verzameling al compleet?

Inzameling en verkoop van tweedehands goederen met een enorm en steeds wisselend aanbod!

Ijzerenmolenstraat 10-12 • 3001 Heverlee
Diestsestraat 253 3000 • Leuven
016 26 09 21 • www.spit.be

de kringwinkel

SPIT

ALMA MENU

www.alma.be
f /almakuleuven
i @almakuleuven
t @almakuleuven

Alma 1,2,3 & Gasthuisberg

- Ma** Bloemkoolroomsoep - Chinese groentesoep
Paprikaburger met koolrabi in room en vleessaas
Groenterisotto met quornbereiding
Gepaneerde kipfilet met erwten en bieslooksous
Stoofvlees
- Di** Erwtensoup - Romige witlofsoep met spek
Merguezeworstjes (3st) met Veracruz groentjes en vleessaas
Groentestrudel met schorseneren en mousselinesaus
Koninginnehapje
Steak béarnaise met bloemkool
- Wo** Andalousische tomatensoup - Heldere kippensoep
Vleesragout met groentjeulienne
Tofu-seitan driel met pilarijst, groenten en looksaus
Boomstammetje met witte kool en spekjes
Garnaalkroketten met slaatje en currydressing
- Do** Waterkerssoep - Tomatenbouillon
Spaghetti bolognaise - Omelet met boontjes
Pensen met appelmoes
Pikant stoofpotje met groenterijst
Kipbrochetten met Corsendonksaus en wortelbalkjes
- Vr** Aardappel-preisoep - Hutsepotsoep
Vissticks met spinazie en peterseliepuree
Chili sin carne met saffraanrijst
Koninginnehapje
Orloffgebraad met Orloffsaus, spruiten en aardappelgratin

Vanaf maandag 13 februari in 't Academisch kwartier
Vernieuwde foodcorner!

't Academisch kwartier

MARKETING
CHEMIE
VERPLEEGKUNDE
OFFICE MANAGEMENT
VOEDINGS- EN DIEETKUNDE
LERAAR SECUNDAIR
SOCIAAL WERK
TOEGEPASTE INFORMATICA
HANDS ON
THEORIE
PRAKTIJK
WETENSCHAPPELIJKE ACHTERGROND
LERAAR KLEUTER-LAGER
ELEKTRO-MECHANICA
VROEDKUNDE
RECHTSPRAKTIJK
ACCOUNTANCY-FISCALITEIT
BIOMEDISCHE LABORATORIUM-TECHNOLOGIE
BEDRIJFS MANAGEMENT
ORTHOPEDAGOGIE

**OP ZOEK NAAR EEN NIEUWE RICHTING?
VAN UNIVERSITEIT NAAR HOGESCHOOL**

Bekijk ons uitgebreid aanbod van 18 professionele bacheloropleidingen, 13 bachelor-na-bachelor-opleidingen en 33 postgraduatoren. Onze trajectbegeleiders staan klaar om van je studiekeuze een boeiend en uitdagend avontuur te maken.
Kom naar onze infodag op 18 februari.

MEER INFO OVER ONZE HOGESCHOOL OP UCLL.BE

UC Leuven Limburg
MOVING MINDS

KU LEUGEN

“Ontdek het tweede semester, begin bij een tandje bijsteken, want alee, 2 herexamens, ik zou mij toch echt zorgen beginnen maken. Het schip is misschien nog niet gezonken, maar deze veldslag hebt ge toch al verloren. En anders kunt ge fluiten naar uw Pukkelpop. Maar vorig jaar waren er eigenlijk ook wel veel slechte commentaren. Rihanna was heel laat ook al, dus misschien gaat ge niet zoveel missen. Maar het blijft nog steeds zonde van die twee examens natuurlijk. Achja, het is niet het einde van de wereld”

Binnenkort ook Leuvense versie van oscarfavoriet:

“LA LA LOEMPIALAND”

Mama, waar komen de babymosterdpotjes vandaan?

Zeg, al die vragen, jij curieuzeneuzemens

KU Leugen Webshop presenteert:

BONGO

Vol-au-vent bij den Alma voor twee

HET ULTIEME VALENTIJNSGESCHENK

Leen Dendievel

In 'Thuis' speelt actrice Leen Dendievel de rol van transvrouw Kaat. Als psychologe onderzocht ze de consequenties van een gebroken hart. 'Pillen nemen als je rouwt? Nee, rouwen is geen depressie.'

Tekst Gilles Michiels en Michelle Van den Broeck
Beeld Anneleen van Kuyck

'Verlofdagen voor liefdesverdriet: dat moet toch kunnen?'

Voor Leen Dendievel in *Thuis* pionierswerk verrichte als de eerste transgender in een Vlaamse soap, verdiende ze haar sporen in *Spring*, 16+ en, zo noemt ze het zelf, 'theater met een accentje'. Maar de Kortrijkse is van meerdere markten thuis. In haar scriptie als psychologiestudente zocht ze uit of je werkelijk kunt sterven van liefdesverdriet: het resultaat bracht ze uit in het boek *Hard*. Wat bleek? Een gebroken hart is inderdaad dodelijk.

'Mijn lief heeft mij verlaten: dat is al een beetje taboe. Terwijl mensen dat niet zomaar kunnen loslaten. Dat geeft een weerslag op hoe je daarna functioneert. Verlofdagen voor liefdesverdriet: dat moet kunnen, ook op school. Een onderzoeker heeft vastgesteld dat een trauma van liefdesverdriet even erg is als het trauma dat oorlogsveteranen oplopen. Om een diagnose te stellen, kun je het vergelijken met een burn-out: je kunt er de vinger niet op leggen, maar hebt menselijk inzicht nodig om het te begrijpen.'

Kun je liefdesverdriet vergelijken met een gebroken hart-syndroom, een hartspierziekte die optreedt na heftige emoties?

Dendievel: 'Ze verschillen toch op een bepaalde manier. Liefdesverdriet is een trauma: als zoiets op je hart slaat, kun je daaraan sterven. Een gebroken hartsyndroom kan ook op je hart slaan maar dat hoeft niet per se door liefdesverdriet te komen. In mijn boek bijvoorbeeld staat een getuigenis van een vrouw die zo geschrokken was toen haar baas tegen haar uitvloog dat ze effectief een gebroken hart had.'

In de DSM-5, de psychiatrische standaardhandleiding, wordt aan liefdesverdriet nauwelijks aandacht besteed. Wordt het wetenschappelijk wel serieus genomen?

'In de DSM staat dat ze je pillen geven als je langer dan zes maanden rouwt. Dan denk ik: nee, rouwen is geen depressie. Sommige mensen raken er snel over, anderen pas na jaren. Als er iemand naar jou komt met zo'n probleem, zeg dan niet: er zijn veel vissen in de zee, je komt er wel bovenop. Bied gewoon een luisterend oor en bevestig: ja, het is kak en je mag je even zo voelen.'

'Kinderen zouden op school in plaats van een uurtje sport een uurtje naar de psycholoog moeten gaan om te ventileren. Dat is vooral belangrijk: ventileren. Uiteindelijk bespreek je niet alles met je lief en je vrienden. We hebben allemaal onze kleine bekommernissen die we alleen kunnen uitspreken tegenover iemand die

we niet kennen: iemand die daar objectief tegenover staat en zo de puzzelstukjes bij elkaar kan leggen.'

Hoe moeilijk was de keuze tussen psychologie en acteren?

'Voor alle duidelijkheid: ik heb psychologie en een lerarenopleiding in avondschool gevolgd. Eerst ben ik naar het Lemmensinstituut gegaan. Ik ben eigenlijk niet meer gestopt met studeren tot twee jaar geleden: ik ben een West-Vlaming, wij moeten werken hé. (*lacht*) Ik wou voor mijn dertigste nog een diploma omdat ik zo realistisch ben dat ik denk dat acteren misschien niet blijft duren. Ik ga geen therapie oprichten. Ik wil lesgeven aan volwassenen in de psychologie, maar ik haal dat diploma pas uit als het écht nodig is.'

Helpt je opleiding je ook in je aanpak van Kaat?

'Ik neem die nog altijd mee, ja. Het is niet zo'n normale materie en als je het zelf niet hebt meegemaakt, moet je elders info gaan inwinnen. Dat kan via mijn opleiding, maar ik bel ook nog altijd naar een transgender vriendin om te vragen: zou jij daar zo op reageren?'

Ik hou ook rekening met het personage Franky. Die jongen is niet van de ene dag op de andere van karakter veranderd toen hij homo werd, dus toen hij vrouw werd ook niet. In plaats van testosteron is het oestrogeen dat nu door mijn lijf raast, maar het karakter in se is nog hetzelfde. Het is bijvoorbeeld niet omdat ze een vrouw is geworden dat ze zijn bier niet meer zou drinken. De serveersters in het café weten: voor Kaat is het een pintje. Terwijl ik totaal geen bier drink.'

Fictie en realiteit

Sommige Thuis-kijkers blijken de realiteit en de fictie te verwarren. Camilia Blereau (die de weinig populaire Hélène vertolkt) klaagde dat ze op straat vaak nageroepen werd.

'Sommigen? (*ironisch*) Wij komen elke dag bij de mensen thuis hé, wij zijn als familie. Als mensen mij zien in het echt, ben ik voor hen Kaat. Dat is oké, maar soms is het ook anders. Op de boekenbeurs was ik het Thuis-boek aan het signeren en er waren mensen

die keken alsof ze wilden zeggen: is dat allemaal echt daar? Toen wist ik: oké, jij denkt dat ik een transgender ben.'

Zien we jou op de jaarlijkse Thuis-fanreis?

'Nee, ik ben een vriendelijk en sociaal iemand, maar mijn fans zijn mijn fans en niet mijn vrienden. Er is ook nog de Thuisdag. Daar mogen ze ons de hele dag vastpakken en met ons babbelen. Daar, of als ik op de Boekenbeurs ben of als mensen mij aanspreken, doe ik dat graag. Maar als ik op reis ga, is het met mijn lief, of alleen, of met vrienden.'

Was je vroeger zelf zo'n Thuis- of Familie-fan?

'Allebei niet. Ik keek *Familie* toen ik erin kwam en naar *Thuis* van zodra ik wist dat ik de rol van Kaat zou spelen. Ik kijk altijd naar mezelf, om eruit te leren. Ik kan heel slecht slapen als ik een scène zie waarvan ik denk: oh nee, dat is zo gemonteerd. Of: ik heb een verspreking gedaan! Soms denk ik daar maanden later nog aan. Er zou maar eens producer of regisseur dat gezien hebben. Perfectionisme is mijn probleem wel. Nu heb ik geleerd: bij een verspreking moet je direct stoppen met spelen, dan haalt die de cut niet.'

'Ik kijk naar mezelf op tv, om eruit te leren. Perfectionisme is mijn probleem wel'

Ben je iemand die zich door een rol laat opsorpen?

'Ik neem een rol niet mee naar huis. Maar als voor de begrafenis van Yvette (*haar oma in Thuis, red.*) de hele dag in het funerarium zit en je moet de ogen uit je hoofd blèten met die kist voor je, wil je daarna niet

vrolijk iets gaan eten. Kijk naar Johan Heldenbergh. *The Broken Circle Breakdown* was heftig hé. Op de set rouw je dagenlang om je kind en maak je ruzie met je vrouw. Zo lang alles uit je moeten putten: dat komt van heel diep. We zijn geen robotten.'

'Doorgaans spring je zuinig om met zulke scènes. Op voorhand zeggen we vaak: we gaan dat hier geen vier keer spelen. Als je het te vaak probeert, zie je jezelf in gedachten als acteur spelen en dat is het slechtste wat je kunt doen. Als je plots instort en impulsief op de grond gaat, moet de crew maar klaar zijn om je te volgen. Blijkt er dan geluidsmicrofoon in het beeld te hangen, dan denk je: *fuck it*. We gaan de emotie laten primeren.'